AH 695
2026Z22680

Antwoord van minister Van Essen (Landbouw, Visserij, Voedselzekerheid en Natuur) (ontvangen 19 november 2026)

1

Bent u bekend met het artikel ‘Na presentatie stikstofplannen al twee maanden radiostilte: Het frustreert dat wij geen duidelijkheid krijgen vanuit Den Haag’?

Antwoord

Ja

2

Klopt het dat u voornemens bent langs een groot deel van de beken bufferzones van 250 meter in te stellen? Waarom is gekozen voor een breedte van 250 meter?

Antwoord

Voor de aanpak voor beekdalen hanteert het Rijk geen generieke bufferzones van 250 meter breed. Zoals beschreven in de kamerbrief van 3 november, zal het bepalen van het werkingsgebied waar maatregelen voor de beekdalen getroffen zullen worden in overleg met medeoverheden plaatsvinden. Bij het ontwikkelen van de aanpak voor kwetsbare watergebieden zijn voor de beekdalen verschillende onderzoeken van WUR[1] en Deltares[2] betrokken. In deze onderzoeken is voor verschillende varianten, waaronder een bufferzone van 250 meter aan weerszijden van de beek, doorgerekend wat de potentiële effecten zijn op emissies van nutriënten uit de bodem naar het oppervlaktewater. De onderzoeken laten zien dat brede bufferstroken een effectieve maatregel zijn om de hoeveelheid nutriënten in het oppervlaktewater in de beken te verminderen. Het gaat daarbij om bufferzones van een substantieel areaal. Voor een zo effectief mogelijke invulling van de maatregel is een gebiedsspecifieke bepaling van het werkingsgebied belangrijk.

3

Wat is de reden dat er waterlopen als beekdal zijn aangewezen die geen beekdal zijn en waar geen agrarische opgave is, zoals de Peelkanalen?

---

[1] *Kansen van de stikstofaanpak voor het doelbereik van de KRW voor nutriënten* uit 2021 en *Verkenning van het effect van grootschalig herstel van beekdalen op de emissies van nutriënten uit de bodem* uit 2025.
[2] Doorrekening van de effecten van maatregelen in brede bufferzones langs beekdalen voor KRW-doelbereik nutriënten uit 2025

Antwoord

De lijst zoals weergeven in de Kamerbrief van 26 juni betreft een voornemen voor aanwijzing van beekdalen en is niet definitief. Momenteel is het Rijk, conform afspraak uit de Kamerbrief, samen met provincies en waterschappen in gesprek om tot een aangescherpte lijst van beekdalen te komen. Ook de Peelkanalen zijn onderdeel van dit gesprek. Aan provincies en waterschappen is de gelegenheid gegeven om onderbouwde aanpassingen aan te dragen aan de hand van de selectiecriteria. Hierbij wordt onder meer gekeken naar of sprake is van een stromend oppervlaktewaterlichaam (KRW r- type) en van een nutriëntenopgave voor de landbouw. Ik wil niet vooruitlopen op de conclusies van deze gesprekken.

Op de lijst met beken in verdiepingsbijlage 3 van de kamerbrief van 26 juni staan naast stromende oppervlaktewaterlichamen (KRW r-type) ook enkele stilstaande oppervlaktewaterlichamen (KRW m-type). Dit is het resultaat van methodologische stappen in de onderzoeken van de WUR en Deltares. Zoals hierboven genoemd, wordt de vraag of sprake is van een beek of een ander type oppervlaktewaterlichaam meegenomen in de gesprekken die nu plaatsvinden met medeoverheden.

4

Hoe reflecteert u op de noodzaak tot het op kaart zetten van beekdalzones en nieuwe grondwaterbeschermingsgebieden in gebieden waar provincies reeds met een bestaande aanpak op gebiedsniveau de nitraatnorm van 50 milligram per liter halen?

Antwoord

Voor grondwater geldt een norm van maximaal 50 mg N / L. Ik ben blij dat met gezamenlijke inzet van agrariërs, drinkwaterbedrijven en overheden in een deel van de grondwaterbeschermingsgebieden die niet voldeden aan deze norm, aanzienlijke vooruitgang is geboekt en de norm nu wel wordt gehaald. Dat neemt niet weg dat in een aantal grondwaterbeschermingsgebieden nog een opgave voor nutriënten is. Een WUR-rapport uit 2024 dat in het kader van de Bestuursovereenkomst Nitraat in opdracht van het ministerie van LVVN is opgesteld brengt deze opgave in beeld. Het rapport houdt daarbij niet alleen rekening met recente metingen maar ook met andere factoren zoals de verwachte effecten van ingezet beleid en weerspatronen. Momenteel vindt een proces plaats om de selectie van grondwaterbeschermingsgebieden op basis van dit rapport te toetsen bij provincies en waterschappen. Het gaat hierbij om bestaande grondwaterbeschermingsgebieden, er worden geen nieuwe grondwaterbeschermingsgebieden aangewezen. Zo baseren we de aanpak op de meest recente inzichten en voorkomen we dat gebieden onterecht binnen of buiten de aanpak geplaatst worden.

Voor de beekdalen geldt dat vanuit de KRW-systematiek doelen bepaald zijn op het niveau van individuele KRW-oppervlaktewaterlichamen. Zo kennen de beken die zijn aangewezen als KRW-oppervlaktewaterlichamen ook individuele doelen voor nutriënten in het oppervlaktewater. De normen voor nutriënten op beekniveau vanuit de KRW zijn gericht op het tegengaan van eutrofiëring en daarmee vaak een stuk scherper dan de EU waterkwaliteitsnorm voor nitraat in grondwater van 50 mg N / L die gesteld is met oog op drinkwaterwinningen. Juist vanwege dit verschil tussen de individuele normen vanuit de KRW en de algemene norm voor grondwater vanuit onder meer de Nitraatrichtlijn, hecht ik veel waarde aan een gerichte aanpak voor de beekdalen met een KRW-nutriëntenopgave.

5

Wat heeft de bemestingsvrije zone van vijf meter opgeleverd aan Kaderrichtlijn Water (KRW)-norm doelbereik, gezien het feit dat in het Besluit Activiteiten Leefomgeving (BAL) voor beekdalen reeds een bufferstrook van 5 meter is opgenomen?

Antwoord

Onderzoeken in Nederland en het buitenland hebben aangetoond dat bemestingsvrije bufferstroken een effectieve maatregel zijn om de uit- en afspoeling van nutriënten te verminderen. Omdat de effectiviteit van bufferstroken van verschillende factoren afhankelijk is, is de exacte bijdrage van deze maatregel op het behalen van de KRW-norm niet bekend. Om de effectiviteit van bufferstroken en de factoren die daarbij van invloed zijn nog beter in beeld te krijgen, wordt hier de aankomende jaren veldonderzoek naar verricht door WUR.

6

Wat is de effectiviteit, met onderbouwing, van een bufferzone van 250 meter op zowel zandgronden als kleigronden?

Antwoord

Bovengenoemde wetenschappelijke rapporten van WUR en Deltares laten zien dat het ontwikkelen van brede bufferstroken langs beekdalen waar het landgebruik extensiever is en sprake is van vernatting, een zeer effectieve maatregel is om de uit- en afspoeling van nutriënten naar de beek te beperken. Een bufferzone van 250 meter aan weerszijden van de beek is één van de varianten die hierbij onderzocht is en blijkt effectief te zijn. Er is in deze rapporten niet onderzocht of de effectiviteit van maatregelen op zand of klei verschillend is. In geografische zin concentreren de WUR-rapporten zich op de zand- en lössgronden omdat in deze delen van Nederland de meeste beken met

een nutriëntenopgave liggen. De rapporten benadrukken verder dat een gebiedsspecifieke uitwerking van brede bufferzones (bijvoorbeeld met ingrepen in het haarvatensysteem van een beek), het doelbereik ten goede kan komen zolang het areaal waarop wordt ingegrepen van voldoende omvang is. In de kamerbrief van 3 november benadruk ik daarom dat het werkingsgebied voor maatregelen in de beekdalen in overleg met medeoverheden bepaald wordt.

7

Klopt het dat deze maatregel is gericht op het verminderen van de hoeveelheid stikstof en fosfaat in de beken en dat bij deze maatregel ervan wordt uitgegaan dat de omliggende landbouw de voornaamste bron van deze nutriënten is?

Antwoord

Het klopt dat de maatregelen voor brede bufferzones langs beekdalen die in de hierboven genoemde onderzoeken onderzocht zijn, gericht zijn op het verminderen van de uit- en afspoeling van nitraat en fosfaat naar de beek als een gevolg van landbouwkundig grondgebruik. Het Rijk kijkt voor de nutriëntenopgave in de beken niet alleen naar de landbouw, maar ook naar emissies vanuit andere bronnen zoals buitenland of rioolwaterzuiveringsinstallaties. Mijn collega de minister van Infrastructuur en Waterstaat (IenW) coördineert de gezamenlijke inzet op al deze bronnen voor het realiseren van de KRW. De inzet op deze andere bronnen is beschreven in de stroomgebiedbeheerplannen die voor de KRW worden opgesteld. Op basis van de informatie over de nutriëntenstatus van de KRW oppervlaktewaterlichamen waarin de beekdalen zich bevinden, en de informatie uit bronnenanalyses is bepaald of landbouw een relevante bron van nutriënten is.

8

Kunt u voor iedere beek op de voorgestelde lijst aangeven welk procentueel aandeel van de belasting met stikstof en fosfaat respectievelijk afkomstig is van landbouw, riooloverstorten, effluent van rioolwaterzuiveringsinstallaties (RWZI's) en aanvoerwater uit grensoverschrijdende wateren? Hoe liggen deze cijfers in de zomer en in de winter?

Antwoord

Ik neem aan dat u doelt op de lijst met beken op pagina 15 en 16 van verdiepingsbijlage 3 bij de kamerbrief *Weer ruimte voor boer, natuur en bouw* die op 26 juni 2026 naar uw Kamer is gestuurd. Voor het opstellen van deze lijst is gebruik gemaakt van een recent rapport van Deltares[3]. Dit rapport maakt gebruik van de *Landelijke bronnenanalyse nutriënten regionale*

[3] Doorrekening van de effecten van maatregelen in brede bufferzones langs beekdalen voor KRW-doelbereik nutriënten uit 2025

oppervlaktewaterlichamen Kaderrichtlijn Water[4]. Deze documenten maken op het niveau van individuele toestroomgebieden inzichtelijk welke nutriëntenbelasting vanuit de landbouw en andere sectoren voortkomt, daarbij rekening houdend met seizoensinvloeden.

9

Hoe wordt omgegaan met de afwenteling van waterkwaliteitsproblemen via grensoverschrijdende waterlopen, zoals de Dommel vanuit België? Klopt het dat deze waterlopen in België aan de KRW-normen voldoen, maar bij binnenkomst in Nederland niet? Zo ja, hoe is dit verschil te verklaren?

10

Zijn er afspraken met het verlagen van overschrijding van KRW-normen met Duitsland en België zodat inkomend water van een betere kwaliteit wordt? Zo ja, wat is het effect van deze afspraken?

De minister van Infrastructuur en Waterstaat (IenW) heeft een coördinerende rol voor de KRW. Vanuit die rol verloopt de coördinatie van de KRW-inzet op niet-landbouw gerelateerde bronnen zoals buitenlandse belasting primair via hem. Wanneer ondanks alle inspanningen die zijn gedaan KRW-doelen (nog) niet (tijdig) bereikt zijn vanwege belasting vanuit het buitenland, kan een beroep op een uitzondering worden gedaan. Daarmee kan toch aan de KRW-vereisten worden voldaan, mits de nationale bronnen van belasting ook voldoende zijn geadresseerd en de problematiek aantoonbaar is aangekaart bij de desbetreffende landen. Nederland is voornemens deze uitzondering in te roepen in diverse waterlichamen, onder meer voor nutriënten. Dit wordt gedaan via de stroomgebiedbeheerplannen 2028-2033, waarbij ook de Europese Commissie wordt ingelicht met het verzenden van de definitieve plannen eind 2027. Om waterbeheerders te ondersteunen bij het toepassen van deze uitzonderingsgrond, is vanuit het interbestuurlijke KRW-impulsprogramma een handreiking opgesteld[5]. Daarnaast is het afgelopen jaar afgestemd met onze buurlanden en omgang met eventuele normverschillen.

Afstemming met buurlanden

Een belangrijke voorwaarde voor het motiveren van deze uitzondering is dat de problematiek goed in beeld is gebracht en aantoonbaar is aangekaart bij de desbetreffende landen. Waterbeheerders aan de grens bepalen hiertoe de kwaliteit van het binnenkomende water vanuit het buitenland. Als daarbij bovenstroomse belasting (mede) de oorzaak is van normoverschrijdingen in

---

[4] Schipper et al. (2025). *Landelijke bronnenanalyse nutrienten regionale oppervlaktewaterlichamen Kaderrichtlijn Water*.

[5] https://iplo.nl/publish/pages/240313/handreiking-verantwoording-in-2027-bij-buitenlandse-belasting_1.pdf

Nederland, wordt deze afwentelingsproblematiek besproken met de desbetreffende landen, bilateraal en/of op stroomgebiedsniveau via de riviercommissies voor de Rijn, Maas, Schelde en Eems. Ook spreekt Nederland waar nodig in op plannen van buurlanden waarin maatregelen worden beschreven om de bovenstroomse belasting terug te dringen, zoals de zes-jaarlijkse stroomgebiedbeheerplannen voor de KRW.

In aanvulling hierop hebben de waterbeheerders in Nederland in 2024 de bilaterale samenwerking met de buurlanden geïntensiveerd via het traject van gezamenlijk feitenonderzoek (“Joint Fact Finding”). Doel hiervan is een actueel en gedeeld beeld te verkrijgen van de waterkwaliteit aan weerszijden van de grens, het identificeren van resterende (grensoverschrijdende) uitdagingen en gezamenlijk zoeken naar mogelijke oplossingen. De inzichten uit het gezamenlijk feitenonderzoek worden betrokken bij het opstellen en uitvoeren van de stroomgebiedbeheerplannen 2028-2033 (inclusief motivering van uitzonderingen) die eind 2026 in ontwerp worden vastgesteld. Eind 2027 zijn deze definitief. In overleg met buurlanden heeft Nederland afgesproken om de voorziene maatregelen voor de planperiode 2028-2033 vanuit de ontwerp stroomgebiedbeheerplannen in 2027 uit te wisselen. De betekenis hiervan voor de grensoverschrijdende opgave wordt dan ook met hen besproken. Daarmee moet duidelijk worden of de bovenstroomse maatregelen op termijn tot voldoende reductie zullen leiden voor Nederland of dat aanvullende afspraken nodig zijn.

Omgang met eventuele normverschillen

In enkele gevallen kan er sprake zijn van afwenteling omdat het voor kan komen dat bovenstroomse normen in het buurland soepeler zijn, waardoor het voor Nederland niet altijd voldoende is als het buurland voldoet aan de eigen normen. Voor het genoemde voorbeeld van de Dommel is dit het geval bij nutriënten, aangezien Vlaanderen voor dit waterlichaam een soepelere norm hanteert voor stikstof dan Nederland. In dergelijke gevallen zet Nederland via bovengenoemde internationale overleggen in op een verdere reductie van de bovenstroomse belasting, rekening houdend met wat nodig is voor de benedenstroomse normen. Bij grensoverschrijdende belasting van nutriënten geldt echter veelal dat buurlanden ook nog niet aan de daar geldende nutriëntennormen voldoen en daarmee zelf ook nog een reductieopgave hebben voor de KRW.

11

Klopt het dat rioolwaterzuiveringsinstallaties (RWZI's) moeten voldoen aan de stedelijk afvalwaterzuivering normen en dat de normen voor water afkomstig uit RWZI’s hoger liggen dan de normen voor de KRW? Zo ja, hoe verhouden die normen zich tot elkaar?

Antwoord

Lidstaten moeten aan alle Europese verplichtingen voldoen. Voor RWZI's betekent dit dat in alle landen aan dezelfde brongerichte normen van de Richtlijn stedelijk afvalwater moet worden voldaan, en daarnaast ook aan de effectgerichte waterlichaam-specifieke normen van de KRW, die tussen landen en waterlichamen kunnen verschillen. Daarmee kunnen er dus aanvullende eisen voor RWZI's gelden om aan de KRW te kunnen voldoen ten opzichte van de vereisten die rechtstreeks uit de Richtlijn stedelijk afvalwater volgen. Een vergelijkbaar principe geldt voor de Nitraatrichtlijn, die toeziet op agrarische bronnen van verontreiniging van water. Daarbij moet zowel aan de verplichtingen vanuit de Nitraatrichtlijn als de KRW worden voldaan. Zie ook het antwoord op vraag 4.

12

Deelt u de opvatting dat, net als bij het stikstof- en emissiebeleid, bij het verbeteren van de waterkwaliteit de eigen bijdrage aan de vervuiling centraal moet staan? Hoe wordt voorkomen dat Nederlandse boeren maatregelen moeten nemen om vervuiling terug te dringen die afkomstig is uit het buitenland of van andere bronnen en hoe wordt geborgd dat de opgave per sector in verhouding staat tot de eigen bijdrage aan de waterverontreiniging?

Antwoord

Ja, die opvatting deel ik en dit passen we dan ook toe bij de maatregelen voor waterkwaliteit. Zo wordt met bronnenanalyses bepaald wat het aandeel van de verschillende bronnen in een gebied is in de nutriëntenbelasting, zoals landbouw, rioolwaterzuiveringsinstallaties of bovenstroomse aanvoer vanuit het buitenland. Vervolgens wordt de reductieopgave om de doelen te behalen naar rato verdeeld over de verschillende bronnen en bijbehorende sectoren. Deze opgave vormt het uitgangspunt voor het bepalen van maatregelen, zoals het internationaal agenderen van buitenlandse belasting. Daarmee wordt geborgd dat Nederlandse boeren geen maatregelen hoeven te nemen om belasting uit andere bronnen terug te dringen (en vice versa). Daarnaast geldt dat wanneer ondanks onderlinge afstemming doelen (nog) niet (tijdig) bereikt zijn vanwege belasting vanuit het buitenland, bij de Europese Commissie (EC) een beroep op een uitzondering kan worden gedaan. Daarmee kan toch aan de KRW-vereisten worden voldaan, mits de nationale bronnen van belasting ook voldoende zijn geadresseerd en de problematiek aantoonbaar is aangekaart bij de desbetreffende landen.

13

Klopt het dat Nederland bij de beoordeling van de KRW het beginsel 'one out, all out' hanteert en dat daarbij aan 142 verschillende parameters moet worden voldaan? Hoe verhouden zich de parameters voor Nederland zich voor de KRW in relatie tot andere Europese landen?

Antwoord

Nederland levert net als andere lidstaten oordelen aan per waterlichaam van relevante parameters, om de kwaliteit van dat waterlichaam in beeld te brengen. Daarbij wordt op grond van de KRW een totaal-oordeel gevormd op basis van one-out, all-out. In 2025 heeft de minister van Infrastructuur en Waterstaat (IenW) aan uw Kamer aangegeven waarom bij de recent afgeronde herziening van de KRW niet is ingezet op afschaffen van dit principe (Kamerstuk 27625, nr. 716), maar op een alternatieve presentatie van de toestand naast dit principe. Zoals begin dit jaar is toegelicht, is in de herziene KRW opgenomen dat de Europese Commissie een aanvullende indicator ontwikkeld, die een beeld geeft van de voortgang van de waterkwaliteit. De Europese Commissie is nu aan zet om voorstellen te doen voor hoe dit er concreet uit moet zien (Kamerstuk 27625, nr. 735). De onderliggende parameters en de daarvoor gekozen waarden kunnen verschillen tussen de landen. Een bergbeek is ook niet geheel te vergelijken met een laaglandbeek. Voor meer informatie over de verschillen verwijs ik naar eerdere Kamerstukken (bijvoorbeeld Kamerstuk 27625, nr. 590 en Kamerstuk 21501-08, nr. AL).

14

Kunt u onderbouwen in hoeverre de voorgestelde bufferzones, gelet op de verwachte kosten en de toestand van de overige parameters, daadwerkelijk bijdragen aan het voldoen aan de KRW?

Antwoord

Vanuit alle overheden wordt onder de coördinatie van de minister van Infrastructuur en Waterstaat (IenW) samen met de betrokken sectoren gewerkt aan het realiseren van de KRW. De bufferzones worden voorgesteld voor beken waar een agrarische opgave is voor nutriënten, die onderdeel uitmaken van de ecologische toestand voor de KRW en ondersteunend zijn aan de doelen voor biologie (fytoplankton, overige waterflora, macrofauna en vissen). Deze maatregelen zijn er mede opgericht om de agrarische opgave te adresseren. De hierboven genoemde rapporten laten zien dat een bufferzone een effectieve maatregel kan zijn om de uit- en afspoeling van nutriënten naar de beek te beperken en daarmee de KRW-doelen van een beek dichterbij te brengen. Zie ook het antwoord op vraag 6.

Daarbij kan het voorkomen dat er naast nutriënten ook nog andere drukfactoren voor de biologie zijn, waar eveneens maatregelen voor nodig zijn om de goede ecologische toestand te bereiken. Dit is echter geen reden om de nutriëntenopgave niet aan te pakken. Wel wordt er prioriteit gegeven aan de beken waar het aandeel van de landbouw in de nutriëntenbelasting relatief hoog is ten opzichte van de andere bronnen, aangezien daar het grootste verschil kan worden gemaakt.

15

Hoe verhoudt het terugdringen van nutriënten in beken zich tot het verminderen van stikstofdepositie op Natura 2000-gebieden?

Antwoord

De maatregelen die toezien op het terugdringen van nutriënten in beken zetten in op extensiever agrarisch grondgebruik. Deze ontwikkelrichting heeft in deze gebieden primair het doel om de chemische en ecologische kwaliteit van de beek op orde te krijgen, maar heeft ook positieve effecten op de instandhouding en het herstel van Natura 2000-gebieden door de vermindering van stikstofemissies en verbetering van de waterkwaliteit wanneer de beek ook in verbinding staat met het Natura 2000-gebied.

16

Deelt u de verwachting dat de invoering van bufferzones van 250 meter rond beken tot planschade kan leiden? Kunt u reageren op de schatting dat een dergelijke bufferzone, uitgaande van 50 hectare per strekkende kilometer beek, tot circa 6 miljoen euro aan planschade per strekkende kilometer kan leiden? Kunt u reageren op de schatting dat bij circa 160 kilometer aan Brabantse beken de planschade ongeveer 900 miljoen euro kan bedragen?

Antwoord

De beekdalenaanpak is op dit moment nog niet zodanig uitgewerkt dat een schatting kan worden gemaakt van de schade die eventueel voor nadeelcompensatie in aanmerking kan komen. Samen met de medeoverheden zoek ik uit wat er exact nodig is om te voldoen aan de nutriëntenopgave voor de landbouw in de beken die in beeld zijn. Zodra dit helder is moet er besloten worden binnen welk werkingsgebied regels en ondersteunende maatregelen gaan gelden.

Ik vind het belangrijk dat ondernemers die nadelige gevolgen ondervinden van beperkende regels, zoals van de aanpak kwetsbare watergebieden (waartoe de beekdalenaanpak behoort) en de zoneringsaanpak, ondersteuning kunnen krijgen. Ik wil een ondersteunend pakket aanbieden, in aanvulling op het generieke ondersteunend pakket, zodat de betrokken ondernemers de bedrijfsvoering kunnen aanpassen. De insteek hierbij is dat landbouw in de betreffende gebieden een toekomst houdt, zij het in een extensievere vorm. Bovendien heb ik in beeld dat de maatregelen van de aanpak kwetsbare watergebieden en de zoneringsaanpak schade kan veroorzaken die mogelijk in aanmerking kan komen voor nadeelcompensatie. Zodra duidelijk is welke maatregelen in welke gebieden worden getroffen zal ik met de medeoverheden in kaart brengen wat de gevolgen zijn en wat hiervoor nodig is.

17

Kunt u aangeven hoe hoog de totale planschade voor Nederland naar verwachting is wanneer alle voorgestelde bufferzones langs alle genoemde beken worden gerealiseerd?

Antwoord

Zie vraag 16.

18

Is er nagedacht over een compensatieregeling die beschikbaar is voor gemeenten en provincies die deze planschade moeten vergoeden?

Antwoord

Op dit moment is de aanpak kwetsbare watergebieden (waartoe de beekdalenaanpak behoort) nog niet zodanig uitgewerkt dat een schatting kan worden gemaakt van de schade die eventueel in aanmerking kan komen voor nadeelcompensatie. Een compensatieregeling voor medeoverheden is op dit moment dan ook niet aan de orde.

Zodra duidelijk wordt welke schade naar aanleiding van de maatregelen uit de aanpak kwetsbare watergebieden eventueel voor nadeelcompensatie in aanmerking kan komen zal ik in overleg treden met de medeoverheden om te bespreken welke gevolgen dit heeft en hoe het Rijk hen hierbij kan ondersteunen.

19

Bent u bereid met provincies en waterschappen in gesprek te gaan en samen met hen per gebied/waterloop in beeld te brengen of en in hoeverre een zonering nodig en doelmatig is alvorens over te gaan tot het aanwijzen van zones met rijksinstructieregels?

Antwoord

De regioteams van LVVN zijn uitvoerig met provincies en waterschappen in gesprek om op basis van selectiecriteria te komen tot een verbeterde selectie van beken. Vervolgens zal per beek samen met medeoverheden worden bepaald op welke locaties rondom de beek maatregelen effectief zijn. Deze verfijning is onderdeel van de verdere uitwerking die het Rijk met provincies en waterschappen vormgeeft. Voorop staat dat we maatregelen alleen willen treffen waar dat ook daadwerkelijk nodig is zodat we doelmatig te werk gaan om de opgaven aan te pakken. Gegeven de gebiedsgerichte aard van de opgaven in

beekdalen zal daarnaast bij de uitwerking van regelgeving aandacht zijn voor het belang van afwegingsruimte voor medeoverheden.